

ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਵਿਜੈ ਚੱਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ, ਕਿਹੜੇ ਮਹਾਵੀਰ ਹਨ, ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਤਿ ਸੂਖਸ਼ਮ ਅਤੇ ਤੇਜਗਤੀ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਅਤਿ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਬਣੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਕਿੰਨੇ ਮਾਈਲ ਦੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਰੇਜਿਜ਼(ਕਿਰਨਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ। ਓਥੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਸਥਾਪਨਾਕਾਰੀ ਸੈਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾਕਾਰੀ ਹੋ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਲੈਨ ਸੋਚਦੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਦੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪਲੈਨ ਸੋਚਦੇ। ਸਥਾਪਨਾਕਾਰੀ ਸੈਨਾ, ਇਵੇਂ ਤੇਜਗਤੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਾਧਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੀਤੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠੇ ਜਿਥੇ ਚਾਹੇ ਓਥੇ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਦ ਦੀ ਰੇਜਿਜ਼(ਕਿਰਨਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜਗਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ? ਨਾਲੇਜ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਮਹਾਵੀਰ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਵੀਰ ਬਣੇ ਹੋ? ਵਿਜੈ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ? ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਇਨਾਮ ਵਿਜੈ ਚੱਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ! ਇਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਮਹਾਵੀਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਜੈ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ ਵਿਜੈ ਚੱਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ! ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਵਿਜੈ ਚੱਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ! ਇੰਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਸਥੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਚਿਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਸਤਰ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਥੂਲ ਸ਼ਸਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਪੜਾਇਆ ਹੈ? ਇਕੱਠਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ!

ਇਥੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਗਾਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਚਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਿਹੜਾ ਰਿਵਾਇਜ਼ ਕੋਰਸ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਵੱਖ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਵੱਖ ਹੈ? ਇੱਕ ਹੀ ਕੋਰਸ ਹੈ ਨਾ। 40 ਸਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੱਖ ਮੁਰਲੀ ਅਤੇ 6 ਮਾਹ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੱਖ ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਹੈ ਨਾ! ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ, ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ? ਨੰਬਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਸਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਸੁਣ ਕੇ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਦਾ ਵਰਨਣ ਵੀ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੋਰਸ ਕਰਾਉਣਾ ਦੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਆਇੰਟ ਵੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਉਠਾਓ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਸਤਰ ਹੈ। ਜਿਸਨੂੰ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਇਕਰਸ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਬਣਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਫ ਪੁਆਇੰਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਵਰਨਣ ਵੀ ਕਰਣਗੇ ਨਾ। ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਵੀ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅਥਰੂ ਵੀ ਵਹਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੀ

ਪੁਆਇੰਟ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ ਵਿਜੈਈ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਜੈ ਰਤਨ। ਡਰਾਮਾ ਯਾਦ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਸਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਆਇੰਟ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ? ਇਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ, ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੀ ਬੱਚੀ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਥੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਇਹ ਬੋਲ? ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਠ, ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਠ, ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਪਾਠ, 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਠ, ਕਿੰਨੇ ਪਾਠ ਹਨ? ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਸਸਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਅਰਥਾਤ ਜੇਤੂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪੁਆਇੰਟ ਦੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪੁਆਇੰਟ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੀ ਕਰਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪੁਆਇੰਟ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਸੋਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਇਲ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਪੁਆਇੰਟ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਸਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਵੀ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹੋ! ਸਹੀ ਨਾਲੇਜ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮਾਈਟ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਾਲੇਜ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਯੋਧਾ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਸਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ? ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਾਂਗੇ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸਦੇ ਲਈ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ! ਕੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੁਆਇੰਟ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ, ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਫੋਰਸ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਿਥੋਂ ਤਕ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤਿਆਰ ਹੋ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ! ਸਾਰੇ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕੀ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਅਥੱਕ ਬਣ ਕੇ, ਲਗਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਨ-ਮਨ-ਧਨ ਲਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਬਚਪਨ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਨਾ, ਹੁਣ ਯੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ? ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਆਏ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਚਪਨ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਯੁਵਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫੋਰਸ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ।

ਇਵੇਂ ਵੀ ਯੂਥ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਥ ਉਮਰ ਬੜੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਖੋ ਅਜਕਲ ਦੀ ਗੈਰਮੈਂਟ ਵੀ ਯੂਥ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਥ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਲੇਕਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੋੜ-ਫੋੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਜੋਸ਼ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਥੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਗੜੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਓਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਨਾਲ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਪੁਰਸੋਤਮ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਉਹ ਕਲਯੁੱਗੀ ਯੂਥ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗੀ ਯੂਥ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਵਾਓ ਵੀ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਫੋਰਸ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੋਏਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਆਇੰਟਸ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਿਵਾਈਜ਼ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੁਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਟਰੇਨਿੰਗ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੈੱਕ ਕਰੋ - ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟ ਰੂਪੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਸਤਰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ? ਆਪਣੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਆਪ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਆਇੰਟ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਪੁਆਇੰਟ ਕੱਢੇਗੇ! ਬੜੇ ਹਨ ਨਾ! ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਰਹਿੰਦੇ, ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਗਈ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆਈ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ। ਸਸਤਰ ਕਿਸ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਆ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ! ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ ਇਸਲਈ ਡਰਾਮਾ ਹੋ ਗਏ! ਲੇਕਿਨ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਤਾਂ ਸਸਤਰ ਹਨ ਨਾ! ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸ ਲਈ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ! ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰੂਹ-ਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਉਮੰਗ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪੜਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕਦੇ ਕਦੇ ਜੋ ਨਾਜੁਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,

ਸ਼ਸਤਰ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੰਨਾ ਦੀ ਫਿਲਮ ਕੱਢ ਕੇ ਇੰਨਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁੰਦਾ ਥੋੜੇ ਟਾਈਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚਲਦਾ ਰਹੇ, ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ! ਧਾਗੇ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀਆਂ ਗੰਡਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਗਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੁੜ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਬੂਤ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੋੜ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਲੱਗੇਗੀ? ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਘਨ ਆਇਆ ਫਿਰ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣੇ ਫਿਰ ਵਿਘਨ ਆਵੇ, ਟੁੱਟਿਆ ਜੋੜਿਆ ਤਾਂ ਜੋੜ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ ਇਸਲਈ ਇਸਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ, ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਜੋੜ ਤੋੜ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਦੇ ਸਦਾ ਹਲਕੇ, ਹਰਸ਼ਿਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਸਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਹੋਣਗੇ ਮਹਾਰਥੀ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਰੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤੋੜਨ ਜੋੜਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸੰਸਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਮਾਇਆ ਆ ਗਈ। ਚਲ ਤਾਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਇਵੇਂ ਚਲਣਾ, ਕਦੇ ਤੋੜਨਾ ਕਦੇ ਜੁੜਨਾ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਸਦਾ ਜੁੱਟਿਆ ਰਹੇ, ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਹੇ, ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ, ਸਦਾ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਉਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਦੀ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੋਈ ਦਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਦਾਗ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦਾਗ ਮਿਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਦਾਗ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਦਾਗ ਮਿਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਗਜ਼...ਚੰਗਾ ਕੀ ਲੱਗੇਗਾ? ਸਾਫ਼ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਘਬਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਬੜਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਸ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਐਕਸਟਰਾ ਲਿਫਟ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਪਾਰਟ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਪਾਰਟ ਦੀ, ਅਵਿਅਕਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਹੈ। ਫਾਸਟ ਗਤੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ। ਹੁਣ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਵਰਦਾਨ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੱਖਣ ਖਾਧਾ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਮੱਖਣ ਖਾਣ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਨਾ! ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖੋ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਥੀ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਓਨੀ ਪਹਿਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਟਾਈਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਜਨਰਲ ਪਾਲਣਾ ਮਿਲੀ। ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਿਕਿਲਏ ਬਣ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਰਿਟਰਨ ਵੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖੋ। ਸਮਝਾ! ਚੰਗਾ!

ਸਦਾ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣ ਜੇਤੂ ਛੱਤਰ ਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਅਟਲ, ਅਚਲ ਅਖੰਡ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ ਵਿਜੈਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

” ਦਾਦੀਆਂ ਨਾਲ ”:- ਖਾਸ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਦਮਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਹੀ ਲੇਕਿਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਦਮਾ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਖਾਸ ਰਤਨ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰ ਕਦਮ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਨਾਦਿ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਂਟੇਮੇਟਿਕ ਚਾਬੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਐਂਟੇਮੇਟਿਕ ਚਾਬੀ ਲਗਾਉਣਾ। ਖਾਸ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦੇ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਲੇਕਿਨ ਨਿਮਿਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੰਗ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਐਂਟੇਮੇਟਿਕ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਡਾਂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਪੈਰ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹੱਥ ਪੈਰ ਚਲਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਸਭ ਕਾਰੋਬਾਰ ਠੀਕ ਹੈ। ਮਧੂਬਨ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਮਧੂਬਨ ਸੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਫੇਬ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਦਾ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਚਿੰਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਦੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋ, ਹਰੇਕ ਬੱਚਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ। ਕੋਈ ਦੇ ਇੰਨੇ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਣੀਆਂ ਹੋ, ਹਰੇਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਭਵ

ਸਾਈਂਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਦੁਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਵਿ੍ਤੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਜੜ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓ ਦਿਆਲੂ, ਦਇਆ ਕਰੋ ਕਹਿਕੇ ਦਇਆ ਜਾਂ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਮਾਸਟਰ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਣ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੱਚੀ ਤਪੱਸਿਆ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾ ਹੈ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ।
